

UPRAVA I UREDNIŠTVO: ZAGREB, ILLICA BROJ 31 III. KAT. PRETPLATA: GODIŠNJE K 120, POLUGOD. K 60, ČETVRTGOD. RUKOPISI SE NE VRAČAJU. K 80, POJEDINI BR. 4 K. IZLAZIT TRI PUT MJESECNO.

Narod i omladina

a. I. Samo se sobom razumijeva, da je nutrašnja borba mladeži za zdravlje njezina duševnoga i socijalnoga života najjača u narodu, koji se sav nalazi u tržnjima, što ih uzrokuje bolna borba za njegovim nutrašnjim i spoljašnjim oslobođenjem. U našem se narodu — za površnog gledaoca s polja nezametljivo — odigrava ono, što Ahad Haam naziva novo oživljavanje srdaca. Mnogi od najboljih proživeše i proživljuju duševnu krizu, krizu glada za sopstvenim vrednotama, koje bi tek imale da stvore potpunu individualnost, nerastgranu, svijesnu sebe i vedru. Generacija će još proći, dok duša židovstva dospije do sredjenosti. Doba, što ga proživljujemo, jest doba pustinjskoga lutanja.

Ako iko pod tim bremenom sputanosti stenje, koje ne da, da svi organi naroda punokrvno živu, onda je to prije svega mladež. Pa ako se ona lomi u naprezanju za skladom svoga sopstvenoga ja a zajedno za socijalnim skladom zajedinstva, nije je i moralna svježina i etska beskompromisnost, koja ne da, da u tome naprezanju otupljuje svoj intelekt i svoj čuvstveni život pa da se banalno i mašinski na posljeku snađe »sa činjenicama, koje se ne daju promjeniti.«

No pozorni motrilac lako će zamjetiti u tome naprezanju židovske mladeži često intelektualnu beskravnost, baštinu jednostranog razvijatka njezina naroda, koji dvije tisuće godina nije stigao od nesnošljivosti spoljašnjog svijeta, da svoje korijenje pusti u zemlju što živi i rada nego samo u duševnu otadžbinu, koja je i suviše izoštavala duh i zanašala ga u ekstaze time još većma odalečivala od realnosti.

Tako nije čudo, da je i u našoj omladini svako pitanje života postalo jednim problemom a mladež počesto skupom problematičara. Pa tako nije ni čudo, da formalna racionalistička istančanost židovskoga duha, pored svega čuvstvenoga života što vrije i žudi da provali, dovodi u proljetnom najživotnijem dijelu naroda — a to je omladina — do čestih zapadnja natrag u racionalizam. Ta nije umnik kakav je Ahad Haam, zadojen evolucijskih naziranjem, ne može se posvetiti racionalizmu.

Zivotni problemi jedne nacije, koja živi u normalnim uslovima fizičkog, društvenog i gospodarskog života, nijesu uopće problemi. Narod se organski obrazuje, organski živi i organski razvija. Tek smalaksalost narodne svijesti rasčinjava narodni život u probleme, smišlja lekarije za liječenje slabokrvnosti, injekcije protiv smalaksalosti. Naš je narod proživio — a po svoj prilici za uvijek i preturio — kritičnu fazu bezbojne anacionalnosti. Njegova vitalnost, koja je — manje to paradoksalno izgledalo — bila snažnija no u mnogih drugih naroda, prenerazila se ispred bezdne, u koji je hrlio židovski čovjek da iščeze u vrtlogu života, koji nije bio njegov, već spoljašnji.

Židovski se čovjek devetnaestoga vijeka trudio da se otkine od svoga židovstva, koje ga je ipak i te kako jako imalo u svojoj vlasti, i da uskoči u druge struje, koje su ga uvijek iznova izbacivale na obalu, ostavile ga osamljena ležati i mirno prirodno, bez problematike — dakle nežidovski — tekle dalje.

Pa dok je ovaj osjećaj »izbačenosti« zadavao bola generaciji asimilantstva, dotle je probudena svijest novoga naraštaja jednako bolno tražila izlaza iz osame i raskidanosti naroda i pojedinca u struju obnove života, autohtonog i sopstvenog u zajednicu koja okuplja po iskonskim vezama, po silama nacionalne kohezije.

Jest, taj život još nije ni samonikao niti ima u sebi ono elementarno zajedinstvo, kojemu ne treba problema i ideologije, e da se opravda ono, što bi se imalo samo sobom razumijevati: nacionalna egzistencija i nacionalno zajedinstvo.

Problematičarska je i naša omladina. Ona je u prvim danima cijonističkog preporoda pjevala himne i zanašala se govorima. Ona je, tada, dala svome ponosu fizički izražaj negativne reakcije glasnog naglašavanja svoga židovstva više zato, jer ga je nežidovski svijet prezirao, nego li za to, što bi glasno to naglašavanje bilo glasnikom pune židovske duše. Svi smo mi, neki ranije neki kasnije, prošli kroz ovu fazu a mladež je domala spoznala, da nije dosta da jedna zastava bude samo simbol i parola, nego treba, nećemo li da nam ispane iz klonule ruke, da obilježuje jednu zasebnost i jednu samosvijest, koja podaje ruci zasebnu snagu da nosi svoju zastavu.

Naš će život bivati to samonikliji, to puniji, to vedriji, što se više bude izveo u jednostavnost. To će reći, kad nijeme ne budu vladali problemi, nego kad život bude stvarao duševnost. Time zatijelo ne će jenjavati duševnost židovskoga naroda. Ona će nasuprot bivati puna, sočna i svoja. Ta mi ne zamjećujemo koliko je u toj našoj »židovskoj« problematiči nametnuto od spoljašnjih uticaja.

Mladež može da sebi stavlja cijele ciljeve i da ravnim putem ide do njih. Ona u istinu ima svojih zadataka, i ako sami ciljevi jednoga naroda kao takovi nijesu razumljivi se, ni omladinski ni neomladinski, već jedni. Funkcije naroda izlaze iz njegova života; omladina samo je — i treba da bude — najvitalniji organ za vršenje funkcija narodne skupnosti.

Za čim ide, to je prirodnost našega židovskoga života. Što nam treba za punču toga života, to nam je svima jasno. Palestina je u tome pogledu ne samo čuvstvena nužda, nego i fizički i politički i duševno nužda za naš opstanak. Mladež dakle, ako joj je iskreno do njezina nacionalstva, nužno je orientirana prema Palestini, to će reći cijonistička. Za nju dakle, u tome pogledu, ne može samo galutsko nacionalstvo bilo Dubnova, bilo Bundista ili Birnbauma biti vodičem. Omladinske organizacije židovskoga naroda mogu dakle da budu beskompromisno, i bez ikakih koncesija cijonističke shvaćajući cijonizam ne tek kao jedan program nego kao imperativ za nacijskom obnovom židovskoga čovjeka. Samo zlosretna problematika može da zamrači tu jednostavnu, savršeno prirodnu i životno-ružnu liniju nacijske obnove. I tu ne samo što nema ni jedne dužnosti, koja ne bi bila zajedno i omladinska, nego baš omladina ima da potencira sva naprezaњa u cilju najintenzivnijeg rada oko svih i visokih vječnih, i svakidnevnih zadataka.

Mi ne trebamo orgladine za umnožanje i onako velikoga broja naših ideologija. Ne trebamo omladinske problematike niti želimo, da omladina bilo nam bilo sama sebi bude jednim novim skupom problema. Nije problem hebreizacija i nije problem hajduc; nije problem fizička obnova i nije problem poprimanje u se sve židovske duševnosti. Sve su to nužne prepostavke za pun narodni život. I ko ne shvaća, da treba sve naprezaњe i omle-

dinaca da bude upravljeno na stvaranje finansijskih pretpostava cijene Palestine: na Keren Hajesod, na Židovski Nacionalni Fond — na stvaranje jezičnih pretpostava i na stvaranje strukovnih čovječjih pretpostava za nju, taj nije sazrio do snage pionirstva i taj ne shvaća tragiku židovskoga naroda punočom svoje duše. I ništa ne može toliko da rastuži, koliko osjećaj, da se problemima i rjećima bez čina prikriva smalaksalo mlađaštvo.

Jedan idealni haluc može da znači za stvar više nego li jedna cijela zajednica. Jedna zajednica, kao što je Bar Giora u Beču, u kojoj ne može da bude nitko, koji doista ne uči jevrejski, da njime govor i nitko, koji ne radi i ne daje za Keren Hajesod, vrši kudikamo zamašnji uticaj činom nego li bogzna koji broj zaključaka i poslanica. I jedna Safa Berura u Sarajevu sa svojom sitnom dječicom, što se natječe u znanju svoga narodnoga jezika, jest narodno-kulturno-uzgojna stanica prvega reda ne tek za djecu što uče, nego za roditelje, što su stigli ili nemaju snage da se obnove.

Ona će mladež moći za sebe da kaže, da je do kraja izvršila svoj zadatak u narodu, pred kojom će stariji naraštaj za pet deset, dvadeset godina poniknuti očima od stida, što toj mladeži nije dao ništa na put u nov život, a ona sama iz sebe obnovila je i oživila sve vrednote naroda i pomladila starost svojih otaca i njihovu kičmu i njihovo srce.

Promjena zvanja

Postalo je već općom zasadom: Dio zvanja našega naroda je svagdje nezdrava i nenaravna; nezdrava i nenaravna kao sve u našem narodu od početka diaspre; nezdrava i nenaravna uslijed uvjeta prilika, nametnutom prisilom.

Nezdrava dioba zvanja ima ovu formulu: Hipertrofiju intelektualnih i neproduktivnih zvanja (posredništvo između producenta i konsumenta) u očitoj protimbi prema srazmjeru malom broju produktivnih zvanja. Jasno se to spoznalo već na početku cijonističkog pokreta, odkad je postavljen zahtjev za preporod židovstva na svim linijama. No taj zahtjev ostao je na jednoj liniji, na onoj promjeni zvanja više platoničan, no na ostalim linijama. Duševni je preporod par iniciran, tjelesni preporod, odgoj »Mišićnog židovstva«, morao se stisnuti u uske zidove gombaona i u čedne granice športskih igrališta i ostao je kraj toga s rijetkim iznimkama samo svrhom, jer nije mogao da uzme u obzir konačni cilj: stvaranje »mišićnog židovstva« za odgoj produktivnih radnika.

To se promijenilo u času, kad je cijonizam prešao iz stadija predratnog cijonizma, »politčkog« a i »praktičnog« preko etape diplomatskih izjava simpatija i obećavanja, u stadij mogućnosti ostvarenja u sadanji stadij, koji nam namiče dužnost, da pretvorimo u zbilju mogućnosti, koje nam pruža mandatarna vlast, da iz dugu isčekivanog chartera za Palestinu stvorimo narodni u Palestini.

Pod tim vidom i podstrekavano posvećenjem osiromašenjem gustog židovskog pučanstva istočne Evrope nastao je snažan poticaj za reproduktiviranje Ži-

dova: Hehaluc pokret, koji bi imao da iz nevoljnih intelektualaca, bezposlenih trgovacačkih namještenika i drugih »zračnih ljudi« stvori poljoprivredne radnike i seljake, koji će po mandatarnoj vlasti prezentiranu zemlju, tlo Erec Jisraela, ponovno osvojiti za židovski narod. Hehaluc pokret nastao je dakle pod palestinskim vidom, on je prema tome isključivo palestinocentrički orientiran. Za budućnost Židova, koji ostaju u galutu, ne dolazi odgoj poljoprivrednih radnika u obzir. Taj odgoj ne može — medju inim i uslijed sve većeg glada za zemljištem u autohtonih naroda — još dugo vremena biti odlučan za pretežiti dio Židova, koji ostaju u galutu, a to je ujedno većina našeg naroda.

No uporedno sa hehaluc pokretom došlo je do toga, da su se židovski krugovi počeli baviti drugim produktivnim zvanjima, djeležnicice i pod već prije razloženim palestinskim vidom, no prije svega, jer se taj način takoreći sam od sebe nametnuo uslijed osiromašenja židovskih masa u Rusiji, u čijim se okrajnjim državama, u Poljskoj te Beču i u židovskim centrima Njemačke skupljali židovski bjegunci iz istoka. Oni su uslijed nastalih prilika natjerani u produktivna zvanja — obrtnici i kvalificirani radnici — a i sami traže ta zvanja, u koliko nisu zapali u »zlosretno šiberstvo«, koje se ograničilo na neznačni dio naroda.

Ova druga forma reproduktiviranja u znatnoj će mjeri koristiti obnovnom djelu u Palestinu te je bez sumnje za Palestru od jednakе važnosti kao i poljoprivredno radništvo, no od te forme može se isčekivati i ozdravljenje i onoga dijela naroda, koji ostaje u galutu. Sto više, danas već možemo vidjeti rezultate, kako to pokazuju izvještaji iz sovjetske Rusije. Njima se i ovdje u galutu pruža socijalno osigurana budućnost i za to neće opseg ove druge forme promjene zvanja biti regulisan potrebom Palestine ovom vrsti radnika u protimbi k odgoju poljoprivrednog radništva, koje će se morati, kako je prije razloženo, za dogledno vrijeme prije svega prilagoditi potreba Palestine.

Sve to vodilo je pored hehaluc pokreta, počecima više ili manje sistematski provedene promjene zvanja židovstva, a dosad postignuti rezultati, koji su često vrlo povoljni, imali su za posljedicu, da je i u zemljama s manjim socijalnim pritiskom potaknut ovaj proces gospodarskog ozdravljenja, u čemu židovske omladinske organizacije, koje hoće da odgoje židovsku omladinu za bolju i sretnu budućnost, živo učestvuju. U ovim zemljama socijalnog pritiska, i kod nas u Jugoslaviji, potaknuto je ovo ozdravljenje dvostruko determinirano: Jedno, obzirom na gospodarsko osiromašenje, koje će nastati, a zatim u svjesnom provodjenju ideje preporoda: dugo već zahtjevano »mišićno židovstvo«, ne samo kao samosvrha, koja se iscrpljuje u gombanju i športu, već ono, koje teži gospodarskim ciljevima dakle pravom preporodu.

Tamo gdje su svedale i vladaju nesretne socijalne prilike stvorila je nužda organizaciju promjene zvanja; u drugim je zemljama, oprezno pripravljaju, tako i u nas u Jugoslaviji.

Već dulje vremena bave se Savez židovskih omladinskih udruženja i Židovsko akademsko potporno društvo u Zagrebu s idejom takvih institucija, te su već lijepe pripravni rad dovršili. I palestinski Ured za Jugoslaviju bavi se tom idejom s jedne strane, da uzgoji pored haluka obrtnike i kvalificirane radnike, koje treba Palestina, a zatim, da stvori židovskim ratnim izbjeglicama mogućnosti, da ne moraju prosjačiti. Ovo posljednje bez sumnje nije stvar samog Palestinskog Ureda, te se može spojiti s prije spomenutim nastojanjima Saveza židovskih omladinskih udruženja i Židovskog akademskog potporno društva, ali bi morsalo i kraj toga ostati eminentni interes ukupnog židovstva, te bi prema tome bilo važno polje rada za Savez jevrejskih općina.

Konačno uredjenje ovakog židovskog uredu za unapredjenje obrta u Jugoslaviji uslijedit će doskočno — po uspjehom uzoru »ureda za unapredjenje obrta židovskog narodnog vijeća u Beču« — naravno u čednjem opsegu, koji odgovara našim prilikama. O tome i o nekim principijelnim pitanjima bit će govora u narednim člancima.

Dr. B. St.

Sokolov o sadašnjem položaju

Nahum Sokolov daq je izdavaču »Jüdische Presszentrale Zürich« interview, iz kojega donosimo ovo:

Naš se položaj nije u zadnje vrijeme mijenjao. Moji posjet Millerandu nije imao za povod nikakav unutarnji židovski politički motiv, kao primjerice promjena odnosa glede deklaracije Francuske... Tu prihvata nova vlasta kao i prijašnju, te preuzima sve konzekvencije iz te obvezne. Svaka promjena vlade prouzrokuje ovakove diplomatske korake, koje u ovakovom slučaju poduzimaju poslanstva ili druga politička zastupstva. S jedne strane valja uputiti nove ljude, steći nove prijatelje, a s druge strane, da se iskoriste veze s vodećim ličnostima, e bi se uzdržao i ojačao jednom probudjeni interes. Kod svake krize i promjene ministarstva mora da se računa i time, da su ljudi, koji dolaze na vlast, ili netačno slabo upućeni o židovsko-političkim pitanjima ili su često dobili svoje informacije sa nežidovske nama neprijateljske strane. Moramo biti vazda na oprezu i vršiti one zadaće, koje inače vrše poslanstva.

Što se tiče palestinskog mandata, ne smijemo ni tu stvar puštati s vlasti. Poznato je, da se mandat iz tehničkih razloga nije mogao registrirati po Ligi Naroda u Ženevi, jer još nije mirovni ugovor s Turskom ratificiran. Turska je nezadovoljna, ne možda zbog Palestine i Sirije, već zbog Male Azije, i pitanje revizije mirovnoga ugovora od Sevresa, koje je sad nabačeno, odgadja definitivno rješenje pitanja mandata. I premda nezadovoljstvo Turske ne potiče zbog Palestine, ipak ne može da uslijedi konačno uredjenje, dok nije Turska ratificirala cijeli mirovni ugovor, te nam nameće dužnost, da stvar revnu pratimo iako se u pogledu Palestine nije ništa promjenilo.

niti se trebamo bojati, da će se nešto mijenjati.

Za uređenje pitanja granica je, kako sam to već prije izjavio, izabrana komisija, koja će da uređi pitanje iskorušćivanja vodenih snaga u predjelima, što stoe pod franceskim utjecajima, a koje će pitanje biti, kako se čvrsto učamo, riješeno u našu korist. Franceska veli, da bi bila pripravna ustupiti nam taj predjel, ali neće da ga ustupi Engleskoj. Danas, gdje razvoj jedne zemlje zavisi o sasvim drugim preduvjetima, ne bi smjele tako zvane istorijske pretenzije biti odlučne za ustanovljenje granica jedne zemlje, a isto tako ni za procvat i razvoj u doba u kojem se takođe govorio o elektrificiranju Palestine.

Sad, u prvo vrijeme, zavistit sve o tome, koliko ćemo biti dorasli, da unutar doznačenih nam granica izvršimo veliki zadatok, koji iziskuje enormna materialna sredstva. Domala poći će u Ameriku delegacija, koja sastoji od Weizmanna zastupnika Keren Hajesoda, da bi tamo razčistila neka sporna pitanja. Amerikanici žele, da se njihove prilike ispitaju još prije sjednice Velikog Akcijonog Odbora.

Ja sam ne mogu sad otici iz Pariza, te s toga razloga ne magu se priključiti delegaciji, koja će poći u Ameriku. Ne sumnjam, da će delegacija doći da sporazuma s američanskim sumišljenicima.

Iz židovskog svijeta

Plenarna sjednica komiteja židovskih delegacija. Paris. Na početku druge sjednice izvištava generalni sekretar Motzkin o djelovanju komiteja u zadnjem polugodištu. Komitej je postao centar, gdje se stječe sve, što se tiče položaja Židova u svim dijelovima svijeta. Pri tome je mnijenja, da se smije učiniti za židovsko dučanstvo samo to, što to pučanstvo traži. Komitej se ne bavi tutorisanjem, već podupire pravednu borbu židovskih masa za svoja prava. Motzkin upozorio je na potrebu reorganizacije komiteja. Komitej je osnovan na principu veze sa židovskim masama u zemljama, gdje staju, a ova veza treba sada da ojača. Predsjednik komiteja, N. Sokolov daje pregled o bogatom političko-diplomatskom djelovanju komiteja i uspjesima istoga. Jednako ispravna kao djelovanje komiteja — završio je Sokolov — je ideja istoga kao demokratskog reprezentativnog židovskog naroda. Ova je ideja imala od časa svog postanka mnogo protivnika, mnogi su se bojali. Dogodilo se isto što i s američansko-židovskim kongresom. I on je morao da svlađa iake protivnike i mnoge sumnje. Ali težnja nacionalnih organizacija za aktivnim sudjelovanjem kod borbe za židovske interese i židovsko pravo, potreba jedne istinite, demokratske narodne reprezentacije shvaljala je sve poteškoće i obe gradjanske organizacije, komitej židovskih delegacija i američansko-židovski kongres postoje i djeluju. Sokolov je nadalje opširno prikazao položaj Židova u Madžarskoj, te je u vezi stime predložio konkretne mјere.

Konferencija primila je do znanja točni izvještaj o pogromima upriličenima po Balahovicu i držanju Sawinkowa prema njima. Hindes traži, da se komitej

obrati na savez naroda i zatraži, da preda sudu generala Balahovica, kao glavnog organizatora najnovijih pogroma u Bijeloj Rusiji, slično kao što je komitej predao savezu naroda listinu Denjikinovih ukrajinskih generala, koje valja izručiti sudovima. Prijedlog je upućen birou komiteja.

Izaković je podastro interesantni izvještaj o položaju kavkaskih Židova, koji sadržava do sad nepoznate podatke o životu Židova u Kavkazu. Kavkasko židovstvo sastoji se iz tri dijela: brdskih Židova, koji stanuju u Daghestanu i Aserbejdžanu (oko 60.000 duša), gruzinski Židovi, koji stanuju u Grusiniji (40.000—50.000) i evropski (ruski) Židovi, koji stanuju poglavito u Baku i Tiflisu te došiju broj od kojih 30.000 duša. Vrlo mnogo trpili su za vrijeme rata brdski Židovi, kojima su Čerkezi oteli zemlju, koju su već preko sto godina obradjivali. Istodobno potjerani su i iz sela. Bez obzira na stari, tradicionalni prijateljski zajednički život s muhamedanskim pučanstvom upriličeno je nekoliko pogroma, koji su sasvim uništili židovsko pučanstvo. Bolji bila je položaj gruzinskih i evropskih Židova. Posljednji razvili su živ nacionalni rad te su organizirali općine i narodna vijeća.

Hans Kohn izvještava o položaju Židova u Čeho-Slovačkoj, gdje vlada dokazuje svoje simpatije prema židovskom pučanstvu, čije pravedne nacionalne težnje uvažava. Vlada čvrsto ostaje na stanovištu židovske ravnopravnosti i židovsko-nacionalnih prava. Što se naprotiv tiče Slovačke, nije na žalost povođian odnosaj upravnih oblasti prema Židovima kao ni njihov ekonomski položaj.

Iz egzekutivnoga komiteja židovske svjetske pripomoćne konferencije. Na zadnjoj je sjednici zaključeno, da se posalje delegat u Poljsku i to u područja Rovno, Kovel itd., da se organizira akcija za transportiranje ondašnje ukrajinsko-židovske ratne i pogromske siročadi u one zemlje, čije su se pripomoćne organizacije izjavile spremnima, da preuzmu uzdržavanje i odgoj ove siročadi. Ova je misija povjerena savjetniku dr. Krämeru (Bukovina). Dr. Krämer ima još zadatok, da se informira o stanju židovskih bjegunaca iz Ukrajine. Argentinski je centralni pripomoćni komitej brzojavno izjavio želju, da primi u Argentiniju 100 siročadi. Prema vijestima iz Rumunjske, traži se onamo 50 djece. Dr. Krämer podastro je projekat židovskog medicinskog društva u Wienu glede posredovanja namještaja za židovske liječnike. Konačno projekat nekog židovskog filantropa, koji se izjavio spremnim, da postigne u istočnoj Evropi veći broj uboških domova. Egzekutiva stavit će se u dogovor sa odnosnim židovskim organizacijama i općinama, da osigura održanje ovih domova. U stvari pripomoćne akcije za siromašne studente zaključeno je, da se osnuje u Parizu društvo, koje će povesti veliku akciju za židov. intelektualce. Ovome društvu bit će dostavljen predlog dra. Krämera glede osnutka židovskog djačkog doma u Wienu. Na koncu pretresena je centralizacija pripomoćnog rada u Rumunjskoj.

Jewish board of deputies za galičke bjegunce u Wienu. Židovski dopisni uredjavlja i Londona: Jewish board of deputies bavio se u svojoj zadnjoj sjednici pod predsjedanjem L. Rothschilda pitanjem židovskih bjegunaca iz Galicije, koji žive u Wienu. Na izvještaj tajnika Joint Foreign Committee obratio se lokalni odbor jednog bečkog društva na komitej s upitom, ne bi li bilo moguće obzirom na opasnost izgona, koja prijeti židovskim izbjeglicama u Wienu, da se smjeste negdje na zapadu, a naročito u Engleskoj. U odgovoru na taj upit uputio je sekretar prije svega na ustanove mirovnog rogovora od Saint-Germaina, te tražio pobliže upute o primjeni tih ustanova u Austriji prema strancima. Komitej sporazuman je sa akcijom svoga tajnika i zatražio informacije o željama bjegunaca u pogledu njihovog prava po mirovnom ugovoru, da postignu austrijsko državljanstvo.

Iz izvještaja, koji je primio tajnik o položaju Židova u Austriji i Ugarskoj proizlazi, da je položaj u Austriji vrlo nesiguran. Komitej zaključio je, da će sve činjenice o stanju Židova u Austriji i Ugarskoj predati engleskom ministarstvu za inostrana djela.

Američki komitej za čuvanje nacionalnih i religioznih minoritetskih prava u Evropi. U Americi osnovan je komitej od poznatih uvaženih državnika i prominentnih ljudi za obranu svih nacionalnih i religioznih minoritetskih prava, koja su u Evropi izvrgnuta povredama. Izdati manifest brani poglavito Židove od kleverte, koje su protiv njih postignute. Komiteju pripadaju među ostalim: bivši predsjednik Taft, bivši državni tajnik Bryan, Hoover, kardinal Gibbons, Morgenthau, Louis Marshall, Oscar Strauss i Stephen Wise.

Američki senat protiv ograničenja doseljivanja. Senatski komitej, koji se posabavio pitanjem doseljivanja, došao je nakon saslušanja od preko 50 stručnjaka do zaključka, da ne postoje opasnosti, zbog kojih bi se moralno doseljivanje obustaviti na jednu godinu, kako to hoće Johnsonov predlog. U izdanom se raportu kaže, da se optužba, da bi milijuni stranaca poplavili zemlju, prouzročili besposlenost i na ovaj način doveli zemlju do ekonomskog ruina, ne može da održi i da doseljivanje uistinu ne treba da zabrinjuje.

Židovsko školstvo u Wienu. Iz izvještaja društva za židovsko školstvo u Wienu vadimo:

Pred godinu dana osnovano je po židovskom vijeću društvo za židovsko školstvo, koje je odmah započelo izgradnjom židovskog školstva. Valjalo je podignuti školu, koja će učenicima pružati sve, što im daje državna, a osim toga židovsku mladež uputiti i u židovsko znanje upoznavši je s jezikom, literaturom i povijesti njezinog naroda, te usaditi joj ljubav k židovstvu.

Svoj rad započelo je društvo osnutkom židovske srednje škole. U oktobru 1919. otvoren je prvi razred židovske realne gimnazije s trim paralelkama. Broj učenika neprestano raste. I drugi razred ima 2 paralelke. Naučna osnova podudara se s onom državnih škola. Jevrejski se kao živi jezik podučava i to 7 sati nedjeljno

Škola postigla je uspjeh ne samo u jevrejskim već i u općim predmetima, te su državni školski inspektorji polivalili uzoriti red te napredak škole.

U oktobru 1920. osnovana je »židovska pučka škola« u 20. kotaru. I ova škola bila bi doškora potpuna, učenika ima mnogo, no nema lokala za potpunu školu, na kojoj rade vanredno spremni i požrtvovni učitelji.

Društvo je nadalje osnovalo kurs za jevrejske učitelje. Osim predmeta, koji se podučavaju u državnim školama uči se i jevrejski te učesnici moraju u roku od 2 godine da nauče toliko jevrejski, da budu sposobljeni za učitelje jevrejskog jezika.

Konačno društvo uzdržaje razne kurzeve za početnike. U kurzevima traje dnevno obuka dva sata, a nakon šest mjeseci treba učenici da su naučili govoriti i pisati.

Konstituiranje praškog Jointa. U praškoj židovskoj vijećnici obavljeno je konstituiranje praške sekcije American Joint Distribution Committee. Leon Wechsler razložio je razvitak, sadašnje stanje, te namjere Jointa. Bezuvjetno je nužno da i židovstvo predjela, koji trebaju pomoći takodjer sa svoje strane doprinaju rješenju problema, koji nastaju, te da preuzme zadaću za slučaj da bi Joint prestao djelovati. Početak za ovaj rad je već učinjen i nedavno osnovana židovska središnjica za socijalnu skrb u Češkoj, Moravskoj i Šleskoj sigurno će vrlo blagotvorno djelovati. Skupština primila je s odobrenjem razlaganja gosp. Wechslera, te je izabrala odbor od 36 članova, u kojem su zastupane sve grupe i smjerovi praškog židovstva. Predsjednikom izabran je g. Rudolf Fuchs, a podpredsjednikom gradski zastupnik dr. Ludvig Singer, predsjednik židovskog narodnog vijeća, Richard Kohl, zastupnik saveza čeških Židova, dr. Emil Weimayer (Brej Brit) i Hugo Waldstein (Poale Cijon).

Židovski dopomoći rad u sovjetskoj Rusiji. Prema sasvim autentičnim vijestima obavlja se djeoba pomoćnog novca živežnih namirnica i odjeća, koja se šalju u sovjetsku Rusiju po apsolutno uskogrudnim komunističkim partajskim interesima. Oskudne židovske mase nemaju od tog ni najmanju korist. Priznaje se i javno, da osim židovskih Komunista nijedna druga židovska institucija nema pristupa u diobenu organizaciju. Ovaj komunistički komitej prima sva američansko-židovska dopomoćna sredstva i dijeli ih po vlastitoj uvidjavnosti, bez ikakve dužnosti obračuna i bez svake kontrole. (Ove neurednosti čini se, da su prouzročene uslijed lakovjernosti Joint-delegata, koji su otposlani u Rusiju, te su ovakvi ugovori sklopili sa sovjetskim oblastima).

Iz cijonističkog svijeta i Palestine

Dr. Maks Nordau. Naša se vijest u prošlom broju o smrti majstora Nordaua na našu radost ne potvrđuje. Mi smo je donijeli prema vijesti novinskoga odsjeka, koji ju je dobio kao radio-brzojav iz Litvina. Mi smo se obratili telegrafski na kompetentna cijonistička mjestra, od kojih smo dobili obavijest, da Nordau živi.

Weitzmann i Mond u Palestini. Weitzmann i Mond stigli su u Jeruzalem. Tajnik Vaad Hacirim, dr. Eliaš, pošao im je u susret do Port Said-a. Mond izjavio je nakon oduševljenog dočeka i pozdrava, da nijedna vlast na svijetu neće moći da spriječi Židove na djelu izgradnje narodne domaje. Njegovi su prijatelji pripravni da saraduju svim snagama, a poteškoće su srazmjerne malene. Weitzmann govorio je o položaju cijonističkog pokreta te ističe, da je sadašnja kriza samo psihološka i da ćemo je doskora svladati. Mond od sad nosi dio odgovornosti za sav cijonistički rad. Iz Jerusalima pošli su Mond i Weitzmann u pojedine židovske kolonije.

Warburg o zadaćama cijonističke organizacije. Profesor dr. Otto Warburg, bivši predsjednik svjetske cijonističke organizacije, posjetio u pratnji dra. Ruppina Hajfu. Pri velebnom dočeku, što su ga Židovi priredili Warburgu, molili su ga da iznese svoje stajalište u nekim važnim pitanjima. Warburg izjavio je prije svega da protimbe između evropskih i američkih cijonista nisu principijelne naravi. Nada se, da će se doskora zagladiti sve nesuglasice. Cijonistička organizacija ne bi smjela danas da se za sve brine i da sama sve uradi. Ona ima da izvrši prije svega dvije velike i vrlo važne zadaće, koje ne smije nikome prepustiti: nabava zemljišta po Židovskom narodnom fondu i širenje jevrejskoga jezika gradnjom pučkih, srednjih i visokih škola. Jevrejsko školstvo ne smije da zanemaruje ili da ga odbaci. S problemom kolonizacije mogla bi se baviti i druga društva kao primjerice Ica. Cijonistička organizacija mora da nadje sredstva i puteve za emigraciju velikih židovskih masa u Palestinu. Glede opasnosti, da će u Palestinu doći samo neimučni elementi, odgovorio je Warburg, da je velika emigracija, koja je započela, iznenadila vodstvo, koje nije moglo dovršiti sve priprave za stvaranje mogućnosti opstanka. Tim vrlo važnim pitanjem bavi se sigurno vodstvo, a nema sumnje, da će se o tome raspravljati i na siednicama Velikog Akcijonog Odbora, koji će se domala sastati na vijećanje.

Izjave Franz Oppenheimera o metodu kolonizacije. Čuveni učenjak profesor dr. Franz Oppenheimer, koji je svojim važnim teorijama i idejama na području nacionalne ekonomije stekao glas svjetskoga autoriteta, bio je ljubezan, da odgovori izdavaču »Jüdische Pressezentrale Zürich« na slijedeća pitanja:

»Kako si zamisljate kraj sadašnjih prijaka razvitak zadružarstva, specijalno gospodarskog (kvucot) u Palestini?«

»Moje je mišljenje, da bi vodstvo trebalo glavnu pažnju da posveti razvoju zadružarstva, prije svega gospodarskog. Za gospodarske i vrte zadruge ne može se nasnoći dosta zemlje. Kraj dovoljne »terrae liberae« nije kapitalizam opasan, kako je već Marks znao, pa se privatnoj inicijativi onda može da pušta sloboda. Bez ove ne dolazi u zemlju niti dosta novaca niti dosta privredne energije. Što se tiče Vašeg upita glede židovske masne emigracije u druge zemlje osim Palestine, ne mogu ništa da kažem. Bojam se, da bi mogla valuta oneinogućiti svaku veću

akciju u tom smjeru. Pored toga stojimo očito pred teškom industrijskom krizom, te su izgledi za pretežno industrijalno i komercijalno stanovništvo veoma slabi.«

Na upit, koje je sadašnje stajalište prof. Oppenheimera prema cijonističkoj organizaciji i njezinim planovima glede izgradnje Palestine, izjavio je slijedeće:

»Nikada nijesam promijenio svoje stajalište prema cijonizmu. Sa radošću oponazam, da se pokret nakon perijoda, gdje sam bio prisiljen, da stojim postrane, opet približuje mome stajalištu. Jedan od prvih vodja potvrdio mi je naročito ovu činjenicu za vrijeme moga boravka u Londonu. Odobravam, da sadanje vodstvo smatra kolonizacijskim problem čisto gospodarskim. Moramo se prilagoditi našim prilikama, ako ne ćemo, da se dogodi velika nesreća. Osobito mi je na srcu pitanje Arapa. Neće li Židovi smatrati Arape sasvim jednakopravnim i svojom braćom, neće li im pružati sve prednosti i primiti ih u sve zadruge, tada sami Židovi opravdavaju svaki antisemitizam i razaraju svoje vlastito dielo, gospodarski i politički. Gospodarski zato, što se u zemlji ne smije trnjeti klasa »slobodnih radnika«, a politički, jer ne će inače nikada biti mira u zemlji. Ne nasmegne li Židov, parija među nacijama, međunarodnu snagu, da postavi uzornu sliku jedinstvenog života između više naroda, tad on i ne zasljužuje ništa drugo, nego da se poruše sve njegove nade. Neka bi veliki čas našao veliko pokolenje!«

Fond za židovski univerzitet. Centralni ured Keren Hajesoda razašao je svim cijonističkim organizacijama cirkular s obavijesti, da je kod Keren Hajesoda osnovan fond za jevrejski univerzitet. Fond primit će darove, koji se naročito daruju za univerzitet ili za koji posebni fakultet. Fondom za univerzitet upravljavaće isti odbor, koji upravlja sa Keren Hajesodom, jer je taj fond samo dio Keren Hajesoda. Darovatelji dobit će za svoje darove potvrde Keren Hajesoda. Za stručnu raspravu projekta univerziteta osnovan je u Londonu pod predsjedanjem Lord Rothschilda komitej, koji je u stalnoj vezi s najvećim židovskim učenjacima u Evropi i Americi, da bi se koristili njihovim stručnim znanjem pri ostvarenju projekta za jevrejski univerzitet.

Njemački necijonisti za Keren Hajesod. Blagajnik »Zentralverein deutscher Staatsbürger jüdischen Glaubens« dr. Holländer izjavio je u javnoj skupštini, da je dužnost svih njemačkih Židova, da doprinesu svoj obol za Keren Hajesod.

2 i pol milijuna dolara za kupovanje zemlje. Na jednoj konferenciji njujorških cijonista u hotelu »Pennsylvania« stvorene je i saslušanja referata Bernharda Rosenthala, predsjednika American Zion Commonwealth, Jakoba de Haas i Abrahama Goldberga zaključak, da se među Židovima New-Yorka namakne 2½ milijuna dolara u svrhu kupovanja zemlje u Palestine. Njujorski cijonisti uprijet će sve sile da ovaj iznos sakupi za A. Z. C. da narednog pesaha. Pročitano je i Weizmantovo pismo, u kojem mu čestita A. Z. C. za ovu kampanju i želi ići debar uspjeh.

Odgoda sjednice Velikog Akcijonog Komiteta. S obzirom na to, da američki članovi Velikog Akcijonog Komiteja ne mogu u mjesecu februaru doći u Evropu, zaputit će se prof. Weitzmann u pratnji nekolicine članova direktorija Keren ha-iesoda neposredno iza njegova povratka iz Palestine u Ameriku, da do zasjedanja Velikog Akcijonog Komiteja zagladi neka nesporazumjenja i razročnosti mišenja, koja još postoje.

Uslijed toga odgodjeno je zasjedanje, koje je bilo sazvano za 13. februara u Londonu, na kasniji rok.

Iz Jugoslavije

Mostarska farma »Geula«. Od 3. do 6. januara o. g. boravili su u Mostaru izaslanici S. c. I. i Pal. ureda gg. Rikard Herzer i Feliks Baum sa zadatkom, da prouče ekonomske uvjete, pod kojima je smještena farma »Geula« i da ih — u koliko je to još moguće — doveđe u sklad sa ekonomskim principima, na kojima ima da bazira racionalno gospodarstvo. Za slučaj nemogućnosti reparacije dotadanjih uvjeta, imali su izaslanici punomoć, da razriješe ugovore sa posjednicima zemlje, što je obraduju haluci, i da ih premjeste na jedno od dobar, s čijim su vlasnicima utanačeni novoljni uvjeti za smještenje i strukovnu izobrazbu halucim. Na ovo alternativno rješenje odlučio se Pal. ured sporazumno sa S. c. I. temeljem izvještaja Pal. komisije u Mostaru i izaslanika Pal. ureda Jehude Altmana, iz kojih je crpio uvjerenje, da gospodarska uprava ove farme ne odgovara osnovnim principima ekonomije, što je bezuvjetni zahtjev za prosperitet poljoprivrede, a pogotovo kod jedne od najintenzivnijih njezinih grana, kao što je vrtljarištvo, koje iziskuje znatnu investiciju kapitala i rada, stručnu i mnogogodišnju lokalnu praktičnu izobrazbu ekonomskog upravitelja, te marljivost sposobnost i ustrajnost radnika.

Sadašnji je P. U. ispitujući ustrojstvo farme, ekonomsku upravu i organizaciju rada, morao ustanoviti, da ne predleži ni jedna od najelementarnijih pretpostava za povoljni razvitak farme, pogotovo ne za rentabilni rad u cilju materijalnog uspjeha. Vrtljarištvo u većem stilu, kako je zamišljeno osnutkom mostarske farme, treba najbolju zemlju, najpozniju pažnju kod obradivanja, izdušno djubrenje, unapred određeni plan zasadjivanja, valjanog orudja u dovoljnom broju, dobro organizovanu prodaju plodova i. t. d., a kad bašće sa velikim upravnim troškovima kao u ovom slučaju, valja uzgajati posebne vrste povrća, kao što su rano i delikatesno povrće, a to opet iziskuje posebne naprave za ugoj i otpremu. Pal. ured se uvjerio, da nije gotovo ni na jedan od ovih zahtjeva uzet obzir.

Izaslanstvo moglo se uvjeriti, da su za Pal. komisiju u Mostaru iz nepovoljnih ugovora izvirale najrazličitije poteškoće, njezin požrtvovan i ustrajan rad stoga nije mogao urođiti vidljivim uspjehom, a povrh toga morala se neprestano boriti za nabavu potrebitih golemih nov-

čanih sredstava. Plemenitom nastojanju mostarske Pal. komisije, koja nije žalila ni vremena, ni materijalnih žrtava, treba zahvaliti, da se farma uzdržala.

Izaslanici su zajedno sa mostarskom Pal. kom. kroz nekoliko dana proučiti sve ekonomske i finansijske mogućnosti za daljnje uzdržavanje farme uz reorganizovanje njezinog ekonomskog i unutarnjeg ustrojstva i u prepostavci mogućnosti promjene dosadanjih ugovora na povoljniji osnovci.

Nakon svestrane kalkulacije, uvez u račun dosadanje investicije od cca K 130.000 došlo se do zaključka, da bi za slučaj napuštanja farme trošak za pojedinog haluka, uračunav troškove premještenja znosio oko K 10000, a za slučaj uzdržavanja farme uz promjenjene uvjete ugovora i reorganizaciju njezinog ekonomskog i unutarnjeg ustrojstva uvez u račun iščekivani priplod, samo oko K 6000.—

Uspjelo je ugovore u gdjekojem pogledu promijeniti u korist farme, naročito su u ugovorima predviđene investicije svedene na minimum, te nadjen način jestini zvedbe. Da se uzmognu bašće racionalno obradjavati otpušten je dosadanji ekonom, koji u ovoj grani gospodarstva nije stručnjak, te na mjesto njega namješten domaći baščovan, jedan od najvrsnijih u Mostaru, koji ima da prema sporazumno određenom planu rukovodi rad i praktički poučava haluce.

U grupi samoj nije bilo poželjne harmonije, pak su stoga neki haluci, po vlastitoj želji premješteni, a grupa izabrala je novo administrativno i tehničko vodstvo. Dosljedno izradjene su sporazumno sa halucima ustanove u pogledu unutarnjeg ustrojstva grupe i pogledu odnosa grupe prema Pal. komisiji u Mostaru, te Pal. Uredu.

Izvještaj, što ih je međutim naš resor za halucopokret primio od grupe, govore o lijepom napretku rada na farmi i o najboljem raspoloženju posl. novim uređenim okolnostima.

Za vrijeme svoga boravka posjetili su izaslanici Židovsko omladinsko društvo »Kadima«, gdje su od cijelokupne omladine lijepo dočekani kratko referirali o današnjem položaju židovstva i o zahtjevima, što ga ovaj stavljaju na svakog pojedinog člana organizacije.

Iz Palestinskog ureda

Skrb za židovsku djecu u Beču. Prošle godine uspjelo nam je predusretljivošću tadašnjeg povjerenika za socijalnu skrb smjestiti u Hrvatskoj i Slavoniji i Bosni oko 300 židovske izgladnjele, blijeđe i slabokrvne djece iz Beča, koja su se oporavljena nakon dva mjeseca vratila u Beč, dakle u oči zime, u najteže doba u pogledu prehrane. Društvo »Soziale Hilfsgemeinschaft« Anitta Müller vodi skrb za tu djecu. To društvo u svojim institucijama prehranjuje oko 1500 lica, dajući im danomice ručak i večeru; u dijeli domu to je društvo smjestilo slabu i preslabu hranjenju djecu; one se skrbi za trudne žene, za dojenčad i njezine matere. Pored svih potpora iz Danske, Holandije, Engleske, Švajcarske i Čehoslovačke institucije gdje Anitta Müll-

ler, ove odlične i požrtvovne organizatice socijalne skrbi, proživljuju krizu prehrani svojih skrbljenika.

Red je, da tome društvu mi Židovi Jugoslavije pomognemo iz svoga obilja. Traži se od nas davanje živežnih sredstava: brašna, masti, ječmene kaše, pasulja, po mogućstvu jaja i sličnih živežnih sredstava, kojima Austrija oskudjeva.

U pojedinim centrima: Novi Sad, Sarajevo, Osijek, potaknuto već to skupljanje, a Novi Sad se već odazvao. U Zagrebu dale su se na posao sakupljanja članice društva »B'nот Cijon«, a domalo će se organizovati i sakupljanje u većem stilu. Stvar je zamišljena tako, da se skupljanje koncentriše u ovećim mjestima, koja će se naznačiti, pa kad se skupi ugledna količina, da se odašalje uz pratinju u Beč. Mi ćemo u idućem broju navesti adresu sabirališta u Zagrebu.

Ne označi li se dotle adresa za Bosnu i Hercegovinu, te Slavoniju, molimo, da se sabiranje provede u pojedinim mjestima, a sabrana živežna sredstva odašalju na zagrebačku adresu.

Ne možemo dosta krepko naglasiti, da je akcija van redno prešnja i da svaki nehaj s naše strane znači zločinstvo protiv velikoga broja patnika, koji stradavaju od glada. Gospodja Anitta Müller svršava svoje pismo ovim riječima: »Pomoći sa strane Židova Jugoslavije bila bi za naše jedne štićenike pravi blagoslov. Neka bi Vas sve prožimala misao, da ste svojoj nesretnoj braći u jednoće od nevolje i glada ispačenom gradu spasili zdravlje, možda i život.«

Očekujemo, da se gospodja Anitta Müller neće u nama prevariti, kad o nama kaže: »Znamo, naročito po našoj dječioj akciji, s kojom se srdačnosti Židovi Jugoslavije spominju svoje nesretne braće u Austriji, najpače u Beču, tome centru nevolje.«

»Obzor i Nordau. U povodu neispravne vijesti o smrti Maksa Nordaua posvetio je »Obzor« dva stupca svoga feljtonskoga prostora Nordauovoj ličnosti, dakle prostor, koji je za cijelo prevelik za neznatnu ličnost, kakovom asimilansko-židovskim pisac tog pamfletskog nekrologa prikazuje Nordaua. Stvar je shvatanja i ukusa, kako se kome Nordau pričinja kao spisatelji i misilac. Mi u tome pogledu ne mislimo polemisati s tom bilješkom, koja jednu izrazitu, bez sumnje snažnu individualnost spominje u vezi s jednim Rodom Rodom. Preko toga grotesknog koneksa, koji pokazuje jednu potpunu ignoranciju, ne treba da se troši i jedna riječ.

Drugò je, što nam valja zabilježiti. »Kulturni istoričar« »Obzora« ističe Nordaua kao Nijemca, kao protucijonistu i protivnika Herzlova. Nordau, uz Herzia jedan od cijonističkih pravaka, koji je uz Zangwilla i Bernarda Lazara od evropskih spisatelja prigrlio oduševljeno cijonizam, oduševljavao na cijonističkim kongresima za nj, kao niko drugi i ostao mu vjeran, taj Nordau, koji je tako malen u očima toga asimilanta, ipak mu je dosta dobar kao autoritet protiv cijonizma! Nacionalnu je značajku židovstva Nordau već u početku cijonizma možda izraziti istakao nego li sam Herzl, koji je već

od kuće i u studentsko svoje doba imao slabijih veza sa židovstvom nego li Nordau. sin rabinov. Što se tiče »nijemstva« Nordauova, mi bismo tu tvrdnju »Obzoru« mogli pobiti s »Obzorom« samim kad bi njegov sud još mogao da važi nakon ovakovih »ocjena«. Ako se »Obzor« ne sjeća, sjećamo se to bolje mi cijoniste, da je »Obzor« negdje u doba, kad je cijonistička organizacija pregovarala s engleskom vladom pisao o Nordauu, kako on, tobože državljanin Austro-Ugarske, zauzima izrazito antantofilsko stajalište i svaljuje krivicu za rat na centralne vlasti, koje oštroti napada. »Obzor« je to tada donio u tonu, koji Nordaua zbog toga prekorava. Nama je cijonistama bila to viiest dabome veoma neugodna, ne za to, što je Nordau u istinu zauzeo takovo stajalište, već za to, što je svijet znao, da je Nordau jedan od najistaknutijih predstavnika cijonizma, pa je ovakova vijest, iako držimo, da nije donešena u denuncijantskoj nakani, mogla dovesti do progona cijonista. Koji su upućeni u tajne miličarske cenzure bivše austro-ugarske monarkije, znaju, dà je cijonističko novinstvo i korespondencija ljudi poznatih kao cijonista kod mnogih cenzurnih uređa bila podvrgnuta specijalnoj cenzuri. Ona je bila dabome razumljiva kod organizacije, koja je svoje zvanično najaktivnije predstavništvo imala tada u Londonu ma da je nastojala očuvati svoju neutralnost. Medutim centralnim vlastima moralno je biti u najmanju ruku nesimpatično, a do krajnosti sumnjivo od onoga časa, kad engleska vojska ratovala u Palestini, pa su tamošnji Židovi vršili dragocjene usluge za englesku vojsku, a cijonističke se legije borile i na Galipolu i u Palestini. Niko od cijonista centralnih vlasti nije tada nijednim slovom protiv toga protestovao, pa ni forme radi. Danas taj isti »Obzor« kuša Nordaua prikazati Nijemcem! Pa da čovjek ne osjeti prezir!

Hinut ha-Tora. Kod zagrebačkih ortodoksa po starodrevnom židovskom običaju slavila se, dne 29. januara u bet ha-kneset zagrebačkih ortodoksa posveta tore, koju je darovaо g. L. Rothstein. Nakon što se išlo u susret novom sefer-Tora pozdravio je pročelnik ortodoksa g. Vilim Engelsrath svečanu zgodu, darivatelja, sakupljene vjernike, naročito i članove predstojništva općine. Maksa Nyitraia, Hugo Schlesingera, Davida Spitzera sa predstojnikom drom Hugonom Konom na čelu. Derošu nakon tekufa držao je g. Rothstein, a zatim dajan g. Schreiber. Iza toga čitala se iz novog sefer Tora tjedna sidra pri čemu se darivalo u dobrotvorne svrhe. Molitve je snažnim i lijepim glasom u pravom židovskom nizu pjevali kantor g. Moses, izrazit patrijarhalni tip istočnog židovstva, kakav je u ovom krugu bilo više. Svečanosti je pribivao i g. rabin dr. Margel, a kao izaslanik zagrebačkih cijonista dr. Licht.

Poslije podne održana su svečana šalešudes (šaloš seudot), u bet hamidrašu pri čemu se izreklo nekoliko uspjelih dečića.

Židovska menza u Brnu. U Brnu se nalazi 70 židovskih akademika na studiju. Život je uslijed današnjih prilika, a osobito zbog valutarne razlike skup, pak su se ti židovi akademici hranili u već otvorene postaje »Jug. akad. menzi«. No ta je Menza unatrag 2½ mjeseca zaključila, da Jevreji dalje ne mogu jesti u istoj Menzi. Jevrejski akademici iz Jugoslavije prisiljeni tim čisto antisemitskim aktom, počeli su predradnjama za osnutak »Potpornog društva židovskih akademika iz Jugoslavije u Brnu«, koje je i unatrag mjesec dana osnovano. To novo osnovano židovsko društvo u Brnu sabiralo je za vrijeme božićnih praznika u Jugoslaviji darove i sabralo je toliko, da je moglo otvoriti Menzu za židovske akademike iz Jugoslavije. Dana 20. siječnja 1921. sveča-

nim je načinom otvorena »Jevrejska Menza«. Otvorenju prisustvovali su izaslanici Jug. potp. društva u Brnu, Jüdischer Unterstützungsvereina u. Technikerheima u Brnu i »Banovine«, akad. društva za Hrvatsku i Slavoniju u Brnu, koji su svi srdačno pozdravili otvorene ove židovske Menze.

Stavljujući ovo Jevrejstvu Jugoslavije do znanja, umoljava se, da s obzirom na težak studentski život, potpomogne i one, koji su daleko od svojih i da čim izdašnije podupre ovu našu novu a toliko potrebnu židovsku instituciju u Brnu.

Darovi u novcu neka se šalju na adresu: Uprava »Židova«, Zagreb, Ilica 31., III. kat. za židovsku dječku menzu u Brnu.

Kostimirani ples Makabija u Zagrebu. Noć na Orientu. Dne 6. februara o. g. u 9 sati na večer otvara se u svim prostorijama Sokola i Kola (Wilsonov trg) velika kostimirana zabava Makabija. Obzirom na najoriginalniji dio zabave: ophod kostimiranih i orientalnih poklonstveni ples članica — umoljava se cj. općinstvo, da točno pridodje. Pozivnice su razaslane prema svim raspoloživim popisima, dok je sva provincija pozvana preko svojih društava i mjesnih cijonističkih organizacija. Osim toga moći će se pozivnice reklamirati 4. i 5. februara kod g. Schnellera — Strossmajerova ulica, gdje će se podjedno i ulaznice prodavati, — Dobrovoljne prinose za buffet primat će na dan zabave u Kolu od 9—4 sati redatelji zabavnog odbora.

Naročito se upozorjuju kostimirane dame i gospoda, da dodju najkasnije do 8½ sati, da se uzmognе što ljepše i mirnije aranžirati povorka. Potrebne upute daju članice i članovi zabavnog odbora.

Vjenčanje. Naš sumišljenik, povjerenik Ž. N. F. mjesne cijonističke organizacije u Zagrebu, g. Maks Borowitz, vjenčao se u mjesecu prosincu u Vinkovcima sa gospodnjem Ellom Mechner.

Vijesnik Povjereništva Židovskog narodnog fonda Keren kajemet lejisrael za Jugoslaviju.

K ovogodišnjoj statistici

Slika prihoda i rada oko Ž. N. F. nije se kod nas promijenila od zadnjega izvješća, što je predložen Saveznom Vijeću prije jedva tri mjeseca, pa je i postignut tek onaj rezultat, što se već predvidjao pred malo mjeseci. Sabrali smo nešto manje od polovice iznosa, koji nam je bio propisan. Tvrdimo, da krivnja ne leži na upravi Ž. N. F. Ona je davala pobuda, kolikogod je mogla. Krivnja leži na povjerenicima, koji si nijesu znali naći dovoljno pomagača, da bi bili u stanju iskoristiti svaku sabirnu mogućnost. Uspješan rad u korist Ž. N. F. zavisi isključivo o organizaciji unutar pojedinih mjesteta, dok se u centrali u organizatornom pogledu nema bitno šta da promjeni. Znademo, da bi mnogi puta koristilo i da bi bilo kadro znatno povećati prihode Ž. N. F., kad bi provinciju češće polazili govornici i izaslanici, koji bi

mogli poraditi u organizatornom i agitatornom smjeru. Mi vodimo brigu oko toga i odlučni smo, da ne propustimo nijednu priliku izašiljanja govornika u provinciju. Nu ne varamo se, da nam to ni ove godine neće uspjeti, ma ni približno onako, kako bismo željeli, poznavajući potrebu. Tim više moramo neprestano težiti za tim, da se u svakom mjestu nadje krug ljudi — dovoljno velik, sposoban i odlučan, koji bi si sav posao oko Ž. N. F. tako razdijelio, da bi se mogla izrabiti svaka sabirna mogućnost. Nije nikako moguće iz centrale postaviti takav odbor za svaku pojedino mjesto. Nu ako je u svakom mjestu samo jedan čovjek, kojemu je bezuvjetno do toga, da se u njegovom mjestu sabere za Ž. N. F. maksimum mogućih doprinosa, onda njemu mora uspjeti, da nadje onaj broj pomagača i upravo ona lica, koja su potrebna. Treba li da se na takova lica u cilju njihova aktiviranja

u korist Ž. N. F. utječe još i od strane Uprave, ona će to jamačno učiniti. Samo treba, da se Upravi prije svega dejave imena tih lica i treba da naši povjerenici sami u cilju aktiviranja pomagača učine sve, što do njih stoji. Nijedan povjerenik ne smije biti toliko tašt, da htijući sam osobno polučiti što veći uspjeh, ne poduzme sve što mu je moguće u cilju, da nadje što više pomagača. Jer povjereniku samome često i pored najbolje volje i spreme nije moguće, — barem u iole većim mjestima — da dodje do svakog čovjeka i da dozna pravodobno za svaku sabirnu mogućnost.

Nije nam do toga da rekriminiramo. Brojke govore jasno. Uz mjesteta Bihać, Bijeljinu, Bos. Gradišku, Derentu, Mostar, Prištinu, Sanskimost, Split, Travnik, Tuzlu, Višegrad, Zavidović, Zenicu i Žepče, koja su postigla veću svotu, no što im je kontingentirana jedva je tu i tamo koje mjesto,

koje je postiglo preliminiranu mu svotu. Gdje koja su se mesta vrlo približila propisanoj im svoti samo zato, jer su prenisko ucijenjena. Većina je mesta dalo tek 50% očekivanih prinoša, gdje koja — pa i veća — mesta da doše smiješno — pravije žalosno — malene svote. Zašto? Jer se nije sistemske radilo. Jer se nije već na početku godine pomicalo na to, da treba raditi po nekoj stalnoj osnovi, i da treba tu osnovu provesti. Ponajvećma radilo se sporadično, slučajno. Opaža se, ako se jednom provela koja akcija u kojem mjestu, po gotovu ako je bila donjekle uspješna, onda je rad u tome mjestu neko vrijeme mirovao, kao da su se povjerenici odmarali. A u radu za Ž. N. F. ne smije biti prekidanja i odmaranja. Treba stvar shvatiti jednostavno matematski. Svete što su preliminirane za pojedino mjesto treba razdijeliti sa 12 ili 52 i treba nastojati, da se u svakom mjesecu i u svakom tjednu sabere ona svota, što po ključu otpada na to vrijeme. Onda neće biti neugodnih iznenadjenja na koncu godine.

Moramo spomenuti, da je naročito Vojvodina zatajila, ta bogata pokrajina sa velikim brojem židovskih duša i to upravo dobrih Židova Vojvodina nije skoro ništa dala, a mogla bi dati skoro toliko, koliko sve druge pokrajine zajedno. Spominju se razlozi, za sterilnost Vojvodine u pogledu rada za ŽNF. Mi te razloge ne možemo naći ispravnima. Ma kakove bile prilike u Vojvodini, za ŽNF. morala je ući vrlo ugledna svota.

Za ovu godinu traži se od nas ona ista svota, što nam je prošle godine propisana. Samo s tom razlikom, da je ove godine moramo doista skupiti. Prošlogodišnjoj statistici ide u prilog da je sama akcija ja »Obnovni fond« dala preko 40% svih prihoda. Ove godine neće biti takovih velikih posebnih akcija. Tim više moramo paziti, da nam naša stara sabirna sredstva i naše oprobane sabirne metode dadu kud i kamo većih prihoda, nego u prošloj godini.

Prije svega treba nastojati, da u svaku židovsku kuću dodje škrabica. Jednako je važno, da se škrabica isprazni barem četiri puta na godinu.

Sabirni arcii — naročito dječji — mogu se mnogo bolje njegovati i mnogo češće upotrebljavati.

Darivanje maslina treba tako propagovati da barem svaki vlastiti važan obiteljski ili poslovni dogodjaj bude povodom za svakog Židova, da daruje barem jednu maslinu.

Otkup od čestitanja i otkup od žarivanja morali bi ŽNF. donijeti stostrukti iznos prema lanjskoj. To je samo pitanje propagande i organizacije u svakom pojedinom mjestu. Tu je barem lako postići uspjeha, jer se od ljudi traže samo one svote, što su ih i onako kanili izdati. Dapače, oni pri tome još mogu i uštediti.

»Za učinjene usluge« mogao bi fond dobiti ogromnih svota, kad bi samo 10% najboljih eijonista tražilo od svojih prijatelja, da im učinjene

usluge uzvrate primjereno darom u korist ŽNF.

»Zlatna knjiga« i »Knjiga darova« morala bi stići u svaku židovsku kuću prigodom svake vesele i žalosne zgrade. To je i opet samo pitanje promišljenog rada. Povjerenici bi morali voditi evidenciju o svakom obiteljskom dogadjaju i pobrinuti se, da onamo na vrijeme dodju naše darovne knjige i da se s njima tamo sakuplja po zgodnim osobama. Da vidite, koliko bi to kroz godinu dana donijelo!

Na početku godine moramo upozoriti naše povjerenike i prijatelje, kako brzo godina izmiče. Treba odmah početi raditi i cijelu godinu. Moramo svim silama nastojati, da barem ova godina — kad židovski narod polaže ispit zrelosti pred svijetom — dokaže, da smo dostojni naših velikih vodja i povjerenja prosvijećenih vlasti i da smo vrijedni vedrije narodne budućnosti.

Iskaz darova za vrijeme od 5.—25. januara 1921.

Opć darovi

Titel: Jevrejska omladina dio prihoda Hanuka zabave	1000
Pakrac: Malvina Pick kod igre	40
Zvornik: Sara Baranon	30
Sisak: »Makabeja« dio zabave	800
Bitoli: Poslao Alb. Pesso	3541
Maglaj: Arpad Holländer	50
Derventa: Sara Baruch 100, Jos. Kabiljo za prod. barjačice 100	50 250
Našice: Alfred Krämer prig. Barmicva	100
Virovitica: David Wollner	100
Zagreb: Prig. proslave 20. god. vjenč. Gersona Mandića, sabrano 400., za prodane N. F. marke 30., Jul. Hofman gubitak kod kartanja 80., iz udjela na vozarini Lj. Sz. 20., domino partija Rosinger 60., izg. okl. Hilda Herzler 10., Kerpner, Brandeis, dr. Licht; dr. Singer, Lav Stern, Rikard Herzer, Féla Baum, i dr. Stein 700.	1300
Sisak: Jakša Vegner pri partiji karata 11., Zlata Bauer ostatak od brzojava 19., Benko Meov 3., Rud. Ehrentfreund 20	53
Rogatica: Prig. očeve obljetnice daruje Moise Bararon	200
	7464

Samooporezovanje

Novagradiška: Cijon. omladina Škrabice.	156.
Zagreb: Žid. akad. potpor. društvo	164.
Novagradiška: Cijon. omlad. Fuchs 30.—, R. Reichert 6.—	72. 108.
Visoko: Škrabica uhramu	40.
	312.

Masline.

Zagreb: Prig. zaruka Fanike Rosenbaum sab. za gaj Slavka Aschnera 700.—, u gaj dr. H. Jakobi: dr. Herman Barmaper 80.— u vrt P. i I. Spiegel: Hinko Spiegel 25.—, u gaj Dure Hermanna umjesto cvijeća na grob pok. Helene Hermann daruju: Žiga Baš 60.— Berta Lederer 60.— Klari Alkalay 80.—, Regina Adler 100.—, dr. Izidor Herman (Lipik) 100.—, Berta Fürst 50.—, u vrt Elle Wachs: Jos. Wachs 25.— u gaj Stefe: Berta Fürst 50.—	1330.
Banjalučka: Na zab. sast »Erza« u vrt dr. Kellera	132.

Prijedor: S. M. za promjenu novca u vrt G. Seidemannu	170.
---	------

Sisak: Prig. Beritmila kod Geze Pollaka sak. Jakša Wegner n. i. Otto Pollak u vrt Karla Rosenthala: Maks Deutsch 400.— po 100.— Jakša Wegner, Poldi Supančić, Joža Gross, N. N. po 50.— Aleks Richmann, Aleks Rosenfeld, po 25.— Ana Breber, Adolf Waldner, Jakša Wegner n. i. supruzi Maks Deutsch 50.—	1000.
--	-------

Darivanje zemlje.

Novagradiška: Josip Weiss	50.—
Weiss 400.— u vrt A. i H. Spiegel	450.—

Učinjene usluge.

Novagradiška: A. Davidović n. i. Ivica Davidović	60.—
Zagreb: Lav Stern 655.53, Hedviga Bauer, Lav Stern 100.—	755.53
Požega: Šarika Adler za uslugu Huge Adlera	500.—

1255.53

Za Nordauov grad.

Sanskimost: Prig. Hanuka zabave daruju: po 100.— Eliezer Z. Levi, David Kabiljo, Izak Atijas, Blanka Hasson, Haim Hasson, Avram Atijas, po 80.— David Albahari, po 50.— Benjamin Reich, po 20.— Izak Papić, Leon Levi, po 10.— Albert Albahary i na buffetu unišlo 660.—	1500.—
Vukovar: Prihod Hanuke-svečanosti	2500.—
Titel: Jevrejska omladina dio prihoda Hanuka zabave	900.—
Požega: Dio Makabejske svečanosti	2196.—
Zagreb: Adika Weissmann	70.—

7166.—

Dječji sab. arci.

Vinkovci: Helena Zwieback	60.—
Tuzla: glasom niže navedene specifikacije	1518.—
Zagreb:	2410.—
Visoko:	536.—
	4524.—

Obnova Palestine.

Bjelovar: Adela Würzburger sab. na svatovima Würzburger—Taussig 340.— na zarukama Tina Altmann—Oskar Berger sabrano 520.— Ostatak od ferijalne kolonije	143.41
	1003.41

Vinkovci: Stark, Rajevoselo 944.—, P. Zilzer za okladu 10.— Otto Sinberger 120.—, prig. vjenčanja Weiss—Rado 210.— prig. Bejmile u kući Flesch i Fleischhacker sab. Arenstien 1760.—	3044.—
--	--------

Titel: Jevrejska omladina dio Hanuka zabave	1000.—
---	--------

Gradačac: Danko i Moric Kabiljo sabr. prig. dvadeset god. slave Benjamina i Sare Kabiljo	330.—
Garčin: Guido Hahn	100.—
Osijek: Dr. Edmund Fischer	400.—
Novigrad: Zora Goldschmidt	100.—
Novagradiška A. D. 60.— N. N. 60.—, Marko Grünfeld 200.—, A. D. 50.—, Adolf Bauer 34.—, Otto Wachsler sak. u veselom društvu 120.—	524.—

6501.41

Obiteljska darovna knjiga.

Vinkovci: Prig. svatova Hirsch—Borovic daruju: po 1000.— Maks Borovic, Sal. Adler, po 400.— Ed. Spitzer, po 300.—, Armin Borović, po 200.— Gross, dr. Lang, Mechner, po 20.— dr. Frankfurter	3320.—
--	--------

Zagreb: Prigodom svatova Vilme Wolfsohn—Aleks Horovic sabrano 1100.—, prig. svatova Gize Fürst—Hinko Graf sabr. 1250.—, prig. svatova Rele Haas—Rudi Weil sabrala dr. Marković 640.—	2990.—
	6310.—

Pregled

Unišlo je dakle iz Hrvatske, Slavonije i Dalmacije	K 28.573.94
Iz Bosne i Hercegovine	K 4.716.—
Iz Srbije	K 3.541.—
Ukupno	K 36.830.94

Za vrijeđe od 1.—15. siječnja 1921. unišlo je sveukupno K 62.805.34.

Iskaz dječjih sabirnih araka

Nakon dovršene akcije sa dječjim sabirnim arcima zaključila je Uprava Židovskog Narodnog Fonda u svojoj sjednici od 24. I. o. g., da u smislu okružnice od 15. studenoga podijeli sabiračima, koji su sakupili tri najviša iznosa nagrade i to:

I. NAGRADU: »20 tamus u budućnosti« Zdenku Haasu iz Požege, koji je sakupio K 5.740.—

II. NGRADU: »Hajuc i haluca«, Malvini Darsa iz Zemuna, koja je sakupila K 2516.—

III. NAGRADU: »Somr«, Marku Rothmülleru iz Zagreba, koji je sačinio K 2000.—

Osim toga zaključila je Uprava Židovskog Narodnog Fonda, da sabiračima,

koji su sakupili najmanje K 500.— podjele kao nagradu relief dra. Teodora Herzla, nadalje onima, koji su sakupili više od K 150.—, a ispod K 500.— knjigu »Sabat-ski sastanci« od dra. Altarca, a onima,

koji su sakupili svetu ispod K 150.— »Sipurim« i »Priče« u koliko ih još nisu dobili.

Niže iskazujuemo popis pojedinih sabirača i po njima sabranih iznosa.

Brod n. S.

Rafael R.	236.—
Huška Spira	196.—
Hugo Spitzer	186.—
A. Fürst	175.—
Spitzer	142.—
Helena Hendl	116.—
Sandi Leo	62.—
Behrman	42.40
Friedman I.	35.—
Gradačac:	
Gizela Ziegler i E. Kabiljo	150.—
Albert Kabiljo	52.—
Koprivnica:	
Blankica Scheyer i Wolfsohn	970.—

F. Scheiber

41.—
41.—
41.—
40.—
40.—
40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

M. Löbkočić

41.—
41.—
40.—
40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

Ladislav Schreiber

41.—
41.—
40.—
40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

L. Salamon

40.—
40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

Alfred Grünwald

40.—
40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

F. Preis

40.—
39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

K. Bauer

39.—
36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

S. Ripp

36.—
33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

Leo Fuchs

33.—
30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

I. Bruck

30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

Valerija Bruck

30.—
30.—
30.—
20.—
16.—
16.—
14.—

Ivo Leitner

20.—
20.—
20.—
20.—
20.—
20.—
20.—

V. Gutschi

16.—
16.—
16.—
16.—
16.—
16.—
16.—

David Bauer

16.—
16.—
16.—
16.—
16.—
16.—
16.—

I. Dzialovski

14.—
14.—
14.—
14.—
14.—
14.—
14.—

Požega:

5740.—
285.—
222.—
150.—
150.—

Zdenko Haas

5740.—
285.—
222.—
150.—
150.—

Milan Geršković

285.—
222.—
150.—
150.—
150.—

Slavko Drucker

222.—
150.—
150.—
150.—
150.—

Albert Schillinger

150.—
150.—
150.—
150.—
150.—

Prijedor:

210.—
150.—
150.—
115.—
105.—

Ella i Kat. Hirschman

210.—